

Od polowania – do hodowli zwierząt futerkowych

From hunting to fur farming

Polowania były głównym źródłem utrzymania ludzi od zarania dziejów. Upolowana zwierzyna była nie tylko źródłem pożywienia, ale także skór na okrycia oraz kości i rogów na narzędzia. Z czasem, w wyniku rozwoju cywilizacji oraz upowszechnienia rolnictwa i hodowli zwierząt polowania przestały być głównym zajęciem człowieka, a stały się swego rodzaju sportem i rozrywką, okazją do wykazania się zrećnością i męstwem.

Królik europejski (*Oryctolagus cuniculus*)

Współcześnie gospodarka łowiecka obejmuje hodowlę i ochronę zwierzyny oraz jej pozyskiwanie w drodze polowań lub odłowów, a następnie wprowadzenie do obrotu gospodarczego, zgodnie z uregulowaniami Prawa łowieckiego. Wśród drobnej zwierzyny łownej, na którą poluje się w Polsce, są też zwierzęta futerkowe, takie jak: lisy, jenoty, tchórze, króliki dzikie, norki amerykańskie. Obowiązujące przepisy wskazują na konieczność ochrony i hodowli zwierzyny dla potrzeb społecznych. Dzięki hodowli fermowej zwierząt futerkowych zmniejsza się ilość odławianych osobników gatunków dziko żyjących, co sprzyja ochronie i zachowaniu ich populacji w przyrodzie.

Literatura: A. Gugolek (2010). Zwierzęta futerkowe mięsożerne – ważnym ogniwem polskiego rolnictwa. PZHiPZF, Warszawa.

Nutria (*Myocastor coypus*)

Norka amerykańska (*Neovison vison*)

Jenot (*Nyctereutes procyonoides*)

Szynszyla mała (*Chinchilla lanigera*)

Tchórz zwyczajny (*Mustela putorius*)

Lis pospolity (*Vulpes vulpes*)